

רבינו יוסף קארו

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כב ניסן

רבינו משה איסרליש

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים בקהילו וקהימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

סאתים לא ישפוך בה כלל ואם יש בחצר ארבע על ארבע אפילו הוא אריך וקטין או בימות הגשמים בחצר כל שהוא מותר לשפוך בה כל מה שירצה וחצר ואכסדרה (פירוש בית שיש לו ג' דפנות ודופן ד' שמעמידין בו דלת אינה מגופפת כל עיקר אלא ברחבו של בית כלו ופעמים שעושים לה אמה אחת פצום מכאן ואמה אחת פצים מכאן כך פירש הערוך, ופצים הוא מעט כותל ישר ושוה) שאין באחד מהם לבד ד' אמות מצטרפין לד' אמות להתיר לשפוך בהם. הגה: והוא הדין ב' דיוטאות שלפני ב' עליות ועליהם מעזיבה שראוים המים לבלוע בהם אם הם סמוכות זו לזו מצטרפות (גיט יוסף נטס ה"ר יונתן). במה דברים אמורים בחצא הסמוכה לרשות הרבים אבל אם היא סמוכה לכרמלית אפילו היא קטנה הרבה אינה צריכה גומא אפילו בימות החמה (ועיין לקמן סימן שע"ז):

ב. ביב שמכוסה ד' אמות במשך ברשות הרבים ויש בו ארבע על ארבע מותר לשפוך אפילו על פי הביב אפילו בימות החמה אף על פי שהמים יוצאים מיד מידו לחוץ ובלבד שלא יהא סילון של עץ שאין המים ראויים לבלוע אבל אם עשוי כעין רצפה של אבנים מבליעים ושרי ולהרמב"ם אפילו היה אורך הביב או הצנור מאה אמה לא ישפוך על פיו בימות החמה אלא שופך חוץ לביב והם יורדים לביב:

ג. במה דברים אמורים כשהמים יוצאים לרשות הרבים אבל אם היו יוצאים לכרמלית מותר לשפוך על פי הביב אפילו בימות החמה. הגה: ויש אומרים דאין חילוק בין כרמלית לרשות הרבים (גיט יוסף נטס מוספות והלא"ה נפק כ"ל משמפין). ודוקא כרמלית שהיא תוך העיר דמחלף ברשות הרבים עצמה אפילו בזמן הזה דלית לן רשות הרבים אבל כרמלית שהוא מחוץ לעיר או חצר שאינה מעורבת שרי (מלכי פק ה"ק וסמ"ג ודני עלמו) (משנת מה"מ סימן ט'). ועיר המוקפת חומה ולא עירבו בה כחצר שאינה מעורבת דמי (מלכי סוף פק ה"ק ומרומת הדשן סימן ע"ג וע"ד). ואם הצנור למעלה מעשרה שעוברים המים דרך מקום פטור לכרמלית יש להקל (מהרי"ל). וכן עיקר:

סימן שנו – דין אמת המים העוברת בחצר, ובו ב' סעיפים

א. אמת המים העוברת בחצר עמוקה עשרה ורחבה ארבעה אין ממלאין ממנה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוהה עשרה בכניסתה וביציאתה ויהיה טפח ממנה משוקע במים ואם היתה המחיצה כולה יורדת בתוך המים צריך שיהיה טפח ממנה יוצא למעלה מן המים ואם התחילה לעשות המחיצה אצל השפה מכל צד ולא חיבר אותם באמצע כדי שיהו המים נכנסים ויוצאים דרך שם אם אין ביניהם ג' טפחים שרי דאמרינן לבוד יש ביניהם ג' טפחים אסור. הגה: ואם הנקבים שהאמה נכנס ויוצא בהם אינם רחבים ג' אפילו מחיצה אינו צריך (גיט יוסף נטס ריט"ז"ב):

ב. חצר שנפרצה ולשון ים עובר על הפרצה אם אינו במלואו ואין בפרצה יותר מ' מותר למלאות ממנו ולהכניס לבית נפרצה במילואה או שיש בפרצה יותר מ' אם נשאר במקום שנפרץ גידודין גבוהים י' והמים מכסים אותו מותר למלאות ממנו בחצר אבל אסור להכניס לבית אלא אם כן עשו מחיצה גבוהה עשרה על המים לא נשאר גידודים אסור אפילו למלאות בחצר:

סימן שנו – דיני חצר פחות מד' אמות וביב, ובו ג' סעיפים

א. חצר שפחותה מד' אמות על ד' אמות שהיא סמוכה לרשות הרבים אין שופכין לתוכה מים בשבת בימות החמה שכיון שאין בה ד' אמות אין סאתים מים שאדם עשוי להשתמש בכל יום ראוי ליבלע בה והוי כאילו שופך לרשות הרבים לכך צריך לעשות גומא שתהא חללה מחזקת סאתים. הגה: וכל גומא חצי אמה על חצי אמה ברום שלשה חומשי אמה מחזקת סאתים (רמ"ס), בין אם יעשנה בפנים בחצר או בחוץ אלא שאם יעשנו בחוץ צריך לכסותה בנסרים כדי שתהא מקום פטור ויפלו המים מידו למקום פטור וכיון שיעשה גומא יכול לשפוך בה כל מה שירצה ואם אינה מחזקת

סיב"נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.